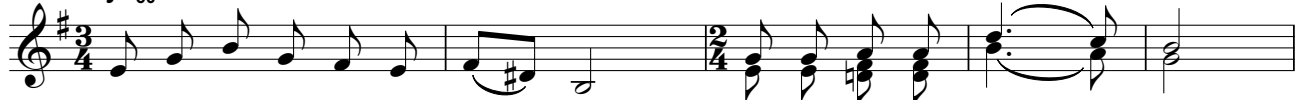

По діброві вітер виє

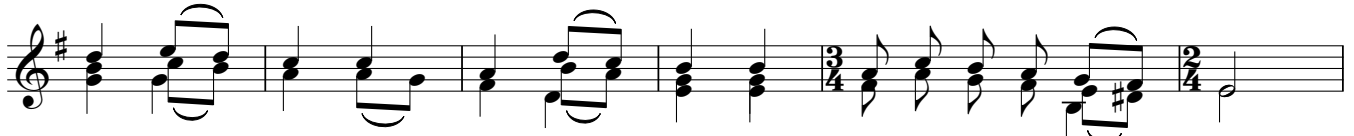
(лірична)

Слова Тараса Шевченка,
мелодія народна,
редакція хору "Гомін"

Поволі
♩ = 60

По ді-бро-ві ві-тер ви - є, гу - ля - є по по - лю,

край до - ро - ги гне то - по - лю до са - мо - го до - лу.

край до - ро - ги гне то - по - лю до са - мо - го до - лу.

край до', край до - ро - ги гне то', гне то - по - лю до са - мо - го до - лу.

По діброві вітер виє,
Гуляє по полю,
Край дороги гне тополю
До самого долу.

Стан високий, лист широкий,
Марно зеленіє,
Кругом поле, як те море,
Широке синіє.

Чумак іде – подивиться,
Та й голову схилить.
Чабан вранці з сопілкою
Сяде на могилі.

Подивиться – серце мліє:
Кругом ні биліни,
Одна, одна, як сирота,
На чужині гине.